

פרשת בראשית

לצ"י פ' גלהצית, ומחציו חכמים שבס נג' מטו לדילוחת הו"ל וגוי פוקרים ומפלשים אקהק"ה כלה מלהיכים עס כאמים ועס סהרכן זיוס כליה צרלהצון, ויהי הות לטעון עס סוח' כליה צרלהצית (צמום ה' ה') הות יעקב היה וצימו צמו צבואה ג"כ לטעון עס וק"ל.

*

בראשית ברא אלקים אה השמים ואה הארץ. לצ"י ז"ל (להלן פסוק י"ז) פי' קלי הות ווות לרצות מולדותמיין, וכן ליתול צצ"ר (פיאה ה') כי י"ט (פמיין כי י"ז) הות שאמים לרצות ממם ולצנש וכו' ווות סהרכן לרצות חילנות ודעתהים וכו'.

וזברוי מורה כפיטץ יפואן סלען, יש לפ拉斯 עוד עס מה ציש לדקדק עוד שאני סס"ז לאשימים וסהרכן מיוםליין כן, וכנהלה עפ"י מה להמלין צצ"ר (פס) ס"ט"ז (פמיין כי ג') הפלינו הומן צמתות נגן (יעשי ס"ה י"ז) כי בנני צוריה שאמים מדתיס כבד כן צוריה משתת ימי גלהצית, ה"ה ז' (פס ק"ו כ"ג) כי כהשר שאמים צרלהצית, וסהרכן סהרכן עכל', וכמג קיפ"ת בס על כלן ה"ה סהרכה עכל', וכמג קיפ"ת בס על זה כבד בס צוריהן, פי' צמיהו נכרחו וכו' כמושון מתקין ימ' עד זמן שנדרין צערם, וה"ק סנה מזיה נעלם שאמים סהרכן, ונקי' נג' צלצון צרלהה לדגניז לדין ס"ל צרלהה מדתיס,

בראשית ברא אלקים וגוי. הנה זו'ל הומנו צמוגילא דג' מ"ח ע"ה צמונשה דתלמי סמלו, סהמר לחכמים כהצ'ו לי מולת מטה לפכים, וצינו חכמים וכהצ'ו הלקים כליה צרלהצית, ופירצ"י צל' הומנו צרלהצית בס סוח' וצני רציות בס, וכלהצון צלה הות פאנני. ומזה' רקשו צס שאלי צרלהצית הינו צס כלג'.

ונראה זה ה' קוציח טיה, דsie יכול לפקרו הבקב"ה נקלות רלהס' על בס צהו' להצון לכל, ועוד צל'ה'ה כה'ג הומליין צמיגינ' דג' י"ג (ע"ה) למושוס' כי' צמ'ז הות שאמים ווות צהרכן, דהלו סי' נהמר שאמים וסהרכן קיימי הומר שאמים צמו צל' הבקב"ה, ה"ג לדוד'י שאמים ה'ו' בס פול', ה'ו' ג'ו'ל' דכוונמו על בס צצ'ון צצ'מים, וכמו להמלין צל'ה'ה (י"ג). צעקו' חכמי' יסרהן מה שאמים ה'ו' הומס' ה'ה נחננו, וכווננס' סי' לפקב"ה צצ'ון צצ'מים.

אל וא דומך צעדי' לפקרו ולפרש צני רציות, ה'ג' זומר ניחול לי לשיו' פוקרים וסיו' מפלשים הלק'י קלי על הסמגלהים, להמר צאנדרה צויס' להצון כדי ציטה' לו מ"ז סעד ל'ילם צרלהצית, וצלהמת מטה' טעמה נכרחו מלהיכים צויס' צני כמ"ז לצ"י על הקלה' וויא' ער' וי' זוקר יוס' ה'ה. וכנהלה עוד דחצ'ו' חכמים לפקרו ולפרש סקל'ה' למיניות מדתים' ה'ה שאמים ווות סהרכן, והנה זו'ל דרשת הות לרצות מולדותמיין צל'ה'ה נכרחו צויס' צרלהצון צל'ה'ה נעלם צויס' צרלהה מדתיס,

טוב א' למלאת הימים וא' למלאתה היום עכ"ל. סנה יט לעיין על מהלך דעת ר' יוסי, וכי אם ידע לפקודות מהי שפקודת מהי ממערוניתיה, גס נמה היה השיב מיד מהי מימרתו דר' שמואל צר נמן.

זה ג"ל כוונת ר' יוסי לדמי שפיר השיב לחוזר וכבולן כסוף, וכוכנוו ע"פ מהי להמלין נמלין ר' נטה פ"ט (פ"ט ט') ובנה טוב מלוד וס גיטים, וכבר חמלין מוקדם זה נמלין ר' נטה (ד' ו') שבioso צני נבלחת שגיטים, וה"כ נכם צו צדליך טוב על יוס צני, והין שמא צל סמאנלונה דומה נמנצלה. אכן סמאנלונה היה ניחת לא צהרי מירוחה, כיון סמאנלוניתיה היה ניחת לא צהרי מירוחה, עכ"פ עקל קליה נטה טוב מלוד קלי על מה שכתוב חת כל החק עשה, וה"כ קימת דומה נמנצלה. ע"ז השיב נטעת צל נכם צדליך כי טוב ציוס צני לפי צל נגמרו מלומכת סמים, וממחלה היה רהה לאשיך וזה שטעה דקה יוכלה להקשות לו סמאנלוניתה קיה גופה קשיה מה גמר הקב"ה מלומכת סמים ציוס צני, חכל עתה אכזר השיב וגילה היה שגיגת נטליה ציוס צני, וכבר חמלין נעל מיניה צהמתה וזה שטעה צל נחמל צני טוב כיון שנבלחת צו שגיטים, ומastos חמי היה רהה הקב"ה נגמר צו מלומכת סמים כדי צל סולין נכתוב טוב, לך כיון דמ"מ ציוס צני שיש קימת מלומכת סמים, וגס מהגיטנס יה טוב לאתייר מהנו צל ימינו, لكن לרמזו קליה נטה טוב מלוד וקלי על סגיטנס שנבלח ציוס צני, וממיליה קלי נמי שבלחה מלומכת צל יוס צני, ועיין ביפ"ט מה שפיר צוז והנפער"ד מהצמי.

*

עכ"ל. ונלהה לדמי צני מהין מהי לרבות שצמים שמלחים וטהרן שמלחה, ולפי שענייק כוונת הקמות להוות לנו בלילהות צמים וטהרן חלק כמה מגולן לפניו וכן נקייט מלוויינו נס"ה ט"ה ט"ה, וצאים וטהרן שמלחים נקמיינו צלייזי דמת.

*

ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. פילט"ז נפי רקדר שפליזיות קיה לו נכתוב יוס להצון, הילג נפי שפיר שקב"ס ייחד בעולמו צל נטה מלומכת עד יוס צני עכ"ל. חמן סס"פ חומו וחת צנו (חולין פ"ג) ילפין ליום סולך מהר הילגה בחולמו וחת צנו בגוילה צוה, צהומו וחת צנו נחמל (ויקלה כ"ג כ"ה) יוס חמד, וכלה נחמל יוס חמד. אכן רצ"ז מצל כהן לפצעות סמקלה, ולפי סהממת דברי מולה כפטיש יפועץ סלע ומלהי שמעית מייה.

*

מדרש ר' נטה פ' בילמת פלאה ד' סי' מ"מ (לפייו סי' ו'), שאלת מטרונה אחת את ר' יוסי אמרה לו למה אין כתיב בשני כי טוב, אמר לה אעפ"ב חזר ובולן בסוף שנאמר וירא אלקים את כל אשר עשה בני אדם טוב מאד, אמרה לו משל שששה בני אדם באים אצלך ואת נתן לך כל אחת מנתה, ולאחד אין אתה נתן מנתה, ואת חזור ונתן לבולים מנתה, לא נמצא ביד כל אחד מנתה וששתות וביד אחד שתותות אתה, חזר וא"ל בחחיא דאמר ר' שמואל בר נחמן לפי שלא נגמרו מלאתה הימים, לפיכך כתיב בשלישי ב' פעמים כי

יילם מעשה בדלהית שנדרלוּה לְמַכְתָּבָה כבשאן סקנ"ה לאשינו כל פעס ארואה ל'גדלהת כמו שמהר קקנ"ה, ושה גַּם טיה לרונן שגורוּה רק להעמיד הדרילת בידם, لكن גַּם היא מונח מהמה מיד.

ובמדרש (ב"ר י"ז ו') חמלין אמר נמלן קקנ"ה גנטומיאס אֶל לדייקיס צבורה ליכלהת מהם, ונלהה בטעם כוון לדעתן נדרלוּהוּ לבן טיה שוחל ממחלה ננטמן, וככל כתבי עוד טעם צמוקס מה.

*

וזה ערבי ויהי בוקר יום שלישי. מדרכך רכבה פ"ה כי י"ה, ושי ערכ ושי זוקר יוס שליצי, יוס שנדרלוּהוּ זו גיבוריים, כי ממה דמתה מהר (ימוקהן כ"ג כ"ג) ושליטים וקרוליטים לוכדי סוקים כולם, כוון שנדרלוּה קדרון סתמיינוּה היליניות מרמתין, ה"ל מה נכס מרמתין עז מכס הַל יכמם כי ומין מהל מכם ניוק עכ"ל. וכמג כייפ"ת גַּם ידעתי מ"ט דריש שליטי מלהון שליטים, דמ"ט מיום שני ד' כי וי"ו עכ"ל.

וג"ל כוונת המדרכך ע"פ מה לדמיון נעל פראה ג' כי י"ב (לפנינו כי ט') על מה קליה ושי ערכ וכו', והמר כס מתחלה קרייתו של עולס נמהוּה הקנ"ה לעשות שומפות חממות, מה נפקח הַס לנענן מהצזון גַּם טהירוניס, כיה ג"ל הַל מהל צביס וצלאה הַו רהצון שני וטהיט, טהיר מהל שני וטהיט וכו', חיימתי פרע להן קקנ"ה נתקמת סמאנן שנדרלוּה (גדליך ו' י"ט) ושי סמאנן ציוס קדרון מה קדרנוּ, להצון נדרלית עולס, מהר קקנ"ה כהלוּ נדרלוּהוּ

ויאמר אלקיים תדרש הארץ דשא ובו עז פרי. ופיירט"י יש טעם עז מעס הפלוי, ושי הַל עצמה כן הַל צמוייה סהלהן עז עותה פרי, לפיך כטנטקלן הדר על עונו נפקדו גס טיה עכ"ל. יט נעין זהה, וכי סהלהן צעל צמלה שטייך זו צביה צינמה מיום סקנ"ה, זה שיין לך צהלהן הַל גַּם צהלהן צכל גדרליה כוֹה ע"פ לרונן שגורוּה ימזרק, וככל הרגistics זהה בגנון המתג גור היליה, ולהין דעתך נומה צמירוּהוּ.

ודגראה לייב נפנות עפ"י מלי דהוז"ל צהלוּן ד' סמ"ץ (ע"ה) הַמֵּלֵך יושע צו כל מעשה בדלהית צקומוּן נדרלוּה ובדעתן נדרלוּה וצצינוס נדרלוּה שנדרלוּה ויכלוּה השמיים וסהלהן וכל נדרלוּה, הַל מקלי נדרלוּה הַל צצינוס, ופיירט"י לדעתם שטוליעס ציברלוּה וטה ניחמוּ, נצצינוס צלמות צבמוּהוּ להס. ומעתה נלהה צקנ"ה הַל ממל עז פרי, וטה הַל מה"כ הַל סהלהה, ושיינו נעל צלוּ, הַס טיה לרונן נדרלוּהות כה, ושייה צביה צהינה מרונה נדרלוּה רק להיות עז עותה פרי, וכיון צצינוס נדרלוּה צדמות צבמוּהוּ להס קקנ"ה ממלון לרוננוּ, מ"מ כיוון צבאלים נגד קקנ"ה נמקיש זה כי ציוס פקד פקדמי, ודוק.

ובזה מיזה מה שמקושים מפלשים מפני מה הַל נערנוּ מיל, ונלהה מלה כיוון שאקנ"ה טיה צוחל הומה אין מועל גדול כל כה שריהוּ לנענס מיל, רק כיוון טעכ"פ טיה להוּ לה למלהות לרונן שגורוּה לפיך סמאנן עד צצנ"ה טיה להוּ לנענס מפני הדרס קדרון. ועד צה טיה מענט מהמה מיל, טיה סדכל סכלתי נטה

ומליגה, ויליך לאכין מה כו. ומה שקופה נ' לומל על דרכ פצע, נגה יLOW ששהומת סמוייליס ה'ת ישרולן כינה בכמו צבש כרול, וכמה בכמץ לימיה קי ט"ז (פרק י"ג) בירוע כרול בכמץ מופון ומופת, פיטר"י אס שירווץ פרעה ה'ת צערומכס שקאה כרול ה'ת נוכדנאל שטה כרול ה'ת מופון ומופת. גס יLOW צלדייקיס נמצלו נטילנות ועוטיס פירות, וכמה בכמץ (קהלת י"ג י"ג) נליך כתמיר פלמה כהלו צלנון יטגה, וכן מזוחר במלך ר'ת ר'ת פלאם ור'ת מ'ת (צמ"ר נ"ז 6) צלדייקיס נמצלו הכל טהילנות, ועוד מלריין במליחם כהלה נטילנות וכוי ז"ל, חמרא ר' לוי נעמיה נטול הקב"ה הנחט וכוי ז"ל, חמרא ר' לוי נעמיה נטול הקב"ה גוועל ה'ת מכםיש קמולה ומולידן לגיאנס וחוועל נאס נאס סיימס קומקין ה'ת צני, וכן ה'ת ממליס לו מאס ונאס ציו צהים וחוועליס נטול שרע ה'ת על חצירו, ותקב"ה נטול ה'ת ומוילדן נגיאנס.

ומעתה נלהה צוה כוונת במלך צמבל ומילגה צלו, וכוונתו צדביו על סהומות המוייליס ניטרול שקאה עלייס כרול, וע"ז כהמלו טהילנות סיינו צלדייקיס מלחתין, וע"ז הבינו טהומות עז מס' ה'ת יכט צי כוונתו על ריקניין צבירהל ציביציס כער, צלול ידרו לטרוין ולtron שרע ה'ת ליליס ה'ת ינו, וו' ה'ת מס' ניוק[ין] כמזהמר במלך שנ"ל שכאצטו כן להקב"ה. ומגד דבלי במלך ה'ת מ'נו כן כמה פעמים אלה ה'ת הקב"ה מעניט ה'ת ישרול עד צממתלה בס' קלהו למימות ה'ת האבמס ולחתמאות ימד, וכן פיטר"י קלה צשי שביריס (ו' ז') ה'ת ידעתי נפשי סממני, כמו צממי

יוס בלחמי עולם, וכמג בס טיפ"ת ה'ין לאקשות ללוולס לימה חד צnis צלפה, דממיימת חד לפין מלהם סצימוף, דה"כ ה'ת ללהו להכי ה'ת לדמי ה'ת לנין המתכוון, ה'ת כהמ'ת דצני צליזורייה חטמעין ממוגמר חד לר'נו ענן חד ער"ל.

וזהנה במלך דרכ' י"ל לדם נימח לי צטילו, דה' לי סי כמג חד צnis צלפה סי נוכל נינפ' מלהם סצימוף, מדשי קליה צליטה ולה' כמג לה'ון צני צליטה כמו דרכ' במלחתה סמאנן וצקלינוט טהיג, וכן דריש ה'ת נטולן כטמ'ת מטליים, וכוון דטולן נטולן צני רציע, דה' סי צליטה טולה ג"כ נטולן צני רציע, דה' נטולן צמ'ת צנ'ת הרצעה כפי נטולן חד, וו' ודחי ה'ת סי ידען מלהם סצימוף. וכחמה ניכה למקצי דה' ה'ת ה'ת נטולן נטולן צני ר' נטולן צליטה, ולה' סי כמג לה'ון צני ה'ת סי צני ר' נטולן צליטה, כמג קליה חד צnis וו' סי צליטה צני נטולן דריש דצליטס, וכן דריש צליטה צני נטולן על דריש דצליטס, וו' כ' עדין ה'ת סי ידען מלהם סצימוף, ה'ת כהמ'ת דרכ' צני וט צני נטולן צהליי סדר קליה גופה לדמ'ת חד, ודחי דרישין נמי חד למימות סצימוף, דה' כ' ס' נטולן למיכמ'ת צמ'ת צnis צליטה הרצעה וו' נטולן דרישין נטולן צליטה, מיל'ה כמ'ת צלפה קדרה דצליטס, וו' נטולן ע"כ מיל'ה כמ'ת צליטה דרישין חד למימות סצימוף.

וזהנה ודחי ה'ת דב' רק ה'ת דבלי במלך צטלילנות מלחתין וצברול דב'ו על נטס עז מס' ווי', כי פה וו' נטס נטס צילדבו ויטמעו, וגולדי כוונת במלך על דרכ' נמבל

בנין

בראשית

שלמה

[סמי גדולה] ויעקב מונה לנכנה סמייה קטינה, ה"ר נחמן וסוחה סימן טוב ליטלהל, עוזו מונה לנממה, מה כמה שאותו שולמת דיוס ונתק צליינה, מה עוזו יט לו מלך צעוס"ז ותין לו חלק צעוס"ג, ויעקב לנכנה מה לנכנה שולמת דיוס וצלילנה, ה"ר ייטלהל יט לו מלך צעוס"ז וצעוס"ג עכל". מן שכונת צדומה עוז"ג לנילה, ה"ר מהות ותית ציטלהל, שענייק מלך בגנו לנדריקיס בס טומ, והוא מלך עולם, ואגדית דרשין צפ"ק דעת"ז (נ): יומס יונה פ' מקדו (מלטס מג"ב ע') על צעוס"ג שאותו יוס, וכן בכתמה לוכמי.

אך נלהה בכוונה, כדיימה עשו למטה שטולט
בעווה^י צבואה יוס הילס וגם בעוה^ב
צבואה נילא הילס, וכן פירען^י צמבליס סימן
פ"ז (פסוק ג') על הקלה מני ד' כי הילן מקלה
כל פisos, ופירען^י כל פisos שגנות צבואה יוס
לדעתם ולילא נדיקים, כן פירען^י צבם הגדת
מבללים. וכשה^ג יעקב לימת נלננה שצטט ציוס
וצלילגה, וסיענו ג"כ מה צבואה היל עשו יוס
ולילגה, וסיענו עווה^ז ועווה^ב. ונה עיקר צלעתם
NELNNA רוח צלילגה, כך ישלחן עיקר צלעתם רוח
מבה צבואה היל עשו לילגה ורוח עווה^ב, וצלעתם
NELNNA ציוס, טום רק כסוף ציוס צמלה מדסה,
ולמיין צלעתם נחלת,cosa רומו לנ שגנות סמל
הזה, שחלע^פ ישלחן יט לאן צליטה גס
בעווה^י, וסיענו גלווג לרמיין ידו נמויה עליינו כל
שגניותם שגורליים עליינו רק^ב מילנו מידם,
מ"מ הן צלעתם נחלת, ודים על שטלוונה,
וחומפער ע"ז רומו לנ ג"כ חכם^ז (וכייא י"ז ז)
ושיטה לנעת ערבית יטה חול, חכן כסוף חמודות חי
גס NelNna עומדת מהל עלוות שטלה, ותך צבואה
קמת^ז קיוס עדין ניכר מהור NelNna,cosa רומו

במרן ביט עני צמפל יומק צן גוילין שכון
סמלכ' יטלה מטלמייס זה עס זה וקללו
לדומייס נזולטם, עד צצעת קטורען קומיס
יומק שכון ע"ז צהטס גוילמייס נטצע
קיומייס לעיל סקודט. גס מלינו צמולען זיט
רלהען שאוכימן ירמיה קי י"ג (פרק כ"ה)
למדת חותם עלייך מהופיס לרעה, ופירש"ז
אקרי על חזקיה שאלהה נאנמי מרודך מה זיט
נכומו, ומעתה זה ג"כ כוונת שמלהך ככוונה
מאל ומלייה צלו.

ועפ"ז נלהך נטהר הכתוב יטעה פ"ג נ"ג
(פסוק ד-ה) חכן חלינו טה מטה
ומכלהותים קדלים וממנהו חצנו גועם מוכה
חלקים ומעונה, והוא מחולל מפשעתו מדוכם
בעונתינו מוסר צלומיו עלייך וצמארתו נרפא
לנו, עין פילך ז"ל, לך נאצין וכי טיפחים
גדולים שי הולומות וכי פ"ד שיטרלן יהו
מקובלן נורות מהנת עונתיכם, דבר ורשות.
חכל הנלה כוונת הקלה ע"פ דברי הגרלהמת
רצפה על קלה ויהלן כי חלקים هل אמרת
בנ"ל, זה ג"כ כוונת טהומות שלמו אמלינו
טה ונטה וכו' והוא מחולל מפשעתו וכו', כיוון
שיטרלן שי הגרלים שאנינו עמכם רע
ונתקיל וזה מלינו בסיס סוגלים עונתינו.

ויאמר אלקם יהי מאורות ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והוא לאותות ולמوعדים ולימים ושנים. מדרש לכת פראש ויז' ס"ה (למיינו ס"ג) על פסוק י"י מהו רוחות, ר' נוי וכו' דרך מרכז שיכת בגודל מונע בגודל וכקמן לקמן, עשו מונע להממה

הַלְּגָם שְׁיִמֶּה צְלָמוֹ פֵּעַס כְּמַהְמָרָה כְּכָתוֹב (ישעיה י' כ"ז) הָלָר סְמָמָה יְסִיחָה שְׁגָעָתִים כְּלָוָר שְׁגָעָת יְמִיס, וְהַמְּלִינָן צְפָמִיס לְךָ ק"ח (ע"ה) לְקָלִי הַמְּתָנָה נְדִיקִים, הַלְּגָם שְׁלָמָ"כְּ מַמְעָט וְהַוָּה רַק הָלָר סְמָמָה צְלָנוּ, וְלֹכֶן כִּינָה כְּכָתוֹב צְנִי מַמְלָוָת שְׁגָדוֹלִים, שְׁגָהָמָה מְרַף מַמָּה צְלָנוּ גָּדוֹלָה. וְכָמִיכָּה לְפָנָן וַיְעַשׂ וְלֹמֶר כִּמְיָחִיד וְיַדְלָמִיד, כְּוֹתֶם כְּמַ"ס לְכָ"י וַיְעַשׂ הַלְּקִים הַמְּתָנָה תְּלִקְיָעָה מְתָנוֹת עַמְּדָה, וְגַם צְוָה הַכּוֹנוֹת שְׁנָמְמָעָט כְּתָמָה וְעַשְׂיָתוֹ, וְגַם צְוָה הַכּוֹנוֹת שְׁנָמְמָעָט כְּתָמָה תְּמִיקָה כְּמוֹ צְוָה עַכְשִׁיוֹ, וְלֹכֶן כִּמְיָחִיד הַמְּמָ"כְּ וְהַמְּתָנָה תְּמִיקָה כְּמוֹ צְוָה הַמְּמָ"כְּ וְהַמְּתָנָה תְּמִיקָה.

*

וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בּוֹקֵד יוֹם הַשְׁשִׁי. גַּמָּה שְׁנָת דָּבָר פ"ח ע"ה, דְּהַמְּלָר רִישׁ לְקִיטָּה מְלָיִךְ לְכָתִין וַיְסִיחָה עַלְכָּה וַיְסִיחָה צּוֹקֵר יוֹסֵף שְׁקָצָה ק"ה יְמִילָה נְמָה לְגָם, מַלְמָד שְׁתָמָנָה שְׁקָצָה סְמָמָה צְלָמָת שְׁנָמְמָת וְהַמְּלָר נְהָס הַס יְשָׁלָל מַקְבִּילָן שְׁתָמָה הַמָּס מַמְקִיְיָמִין וְהַס נְמָה מְזֻזִּיל הַמְּכָס נְמָה וְתָוֹסָוּ. שְׁתָמָה צְוָה מְנָה כְּפֹלָל כְּלִילְפִּין מְנִיאָה וְמְנִיאָה רְמָוֹן (קדושון ס"ה).

אֲךָ קְסָה לִי דָהַי קִיְיָלְדָן הַפְּסָר לְקִיּוֹמִיחָה ע"י שְׁלִיחָה, וּמְנָסָס סְפִי קִיְיָלְדָן (יְמָמוֹת ק"י). חַלְיָה מוּטָעָת כְּתִירָה, סִיְיָו הַס הַמְּלָר חַלְיָן ע"מ שְׁתָמָי נְךָ מַהְמָּיס וּזָה, מְנָס דְּלִי הַפְּסָר חַלְיָה ע"י שְׁלִיחָה (יְמָמוֹת ע"ז), הַלְּגָם ש"ג שְׁתָמָה צְלָמָת סִיחָה ע"י שְׁקָצָה, וְלֹי הַפְּסָר ע"י שְׁלִיחָה כְּמָ"ה רְצָ"י תְּמִילָת צְלָמָת שְׁלָמָה נְגִילָה סְמָמְלָכִיס עַד יוֹס צְנִי שְׁלָמָה יְהִמְלָוָה נְגִילָה מְוּמָה צְפָפָן, וְלֹי"כְּ שְׁתָמָה צְעָלָה וּמַעֲשָׂה קִיְסָה. וְלֹא לְנִיא לְצָהָמָת הַס נְגִילָה סְמָמְלָכִיס עַד יוֹס צְנִי, מְמָ"מָה שְׁגָלְיָה סִיחָה צִיד שְׁקָצָה נְגִילָה.

לֹא שְׁגָהָלָה שְׁגָלְיָה צְלָנוּ יְקִיא גַּגְגָה מְרַף מַה צְיָוס הַקְּלָס צְעוֹזָה.

*

וַיְיעַשׂ אֶלְקִים אֶת שְׁנִי הַמְּאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים אֶת הַמְּאוֹרָה הַקְּטָן לְמִמְשָׁלַת הַלִּילָה וְאֶת הַבּוּכִיבִים. מְרַף מַמְנָס שְׁלָמָה שְׁמָקְרָה יוֹתֶה מִלִּי פְּסָמוֹנוֹ וְקָלִי, עַל מַמָּה וְלַגְגָה, יְסִיס לְפָרֵץ עַד צְכוֹנָה סְקָלָה, לְמַה דְּהַמְּלִינָן צְמִיגָה (י"ג) הָלָר שְׁגָלָה שְׁקָנָ"ס יוֹס לְהַצְּוֹן הַלְּסָס יוֹפָה מְסֻזָּה וּלְעַד סְופָה, כִּיּוֹן שְׁגָמְתָלָל שְׁקָנָ"ס צְדָלוֹ וְצְדָלוֹ שְׁפָלָגָה, עַמְּדָה וְגַנוֹּו נְדִיקִים לְעַמְּדָה לְגָוָה. וּמְעַמָּד זוֹ כְּוֹונָה שְׁכָתוֹב כְּלָוָן, וַיְעַשׂ הַלְּקִים שְׁנָמְמָת סְמָמָה צְלָמָה, צְנִי שְׁמָמְרוֹת שְׁגָדוֹלִים הַמְּמָלָר שְׁגָדוֹלִים, וְקָלִי עַל הָלָר שְׁגָנוֹו נְדִיקִים לְעַמְּדָה לְעַמְּדָה נְשָׁמְשָׁלָה לְיָוָס, וְהַט הַמְּלָר שְׁקָנָן, סִיְיָו הָלָר שְׁגָנוֹו מַשְׁמָמָתִין צְוָה עַכְשִׁיוֹ, לְמִמְשָׁלַת הַלִּילָה, בְּעַולָּס הַזָּה שְׁדָוְמִין נְלִילָה, וְכֵן לְרָצָו צְפָ"ק דְּעַ"ז (ג"ה) עַל סְקָלָה (מְאַלְמָס מ"ב ט') יוֹמָס יְוָה ס"ה מַקְדּוֹן עַוְתָּ"ב שְׁטָוָה יוֹס, וְנְלִילָה שְׁיוֹו עַמוֹּו עַוְתָּ"ב שְׁדָוְמִין נְלִילָה.

וְאֲלָכָה מַמָּה שְׁהָרִי הָלָר שְׁגָנוֹו בְּיָוָס הַלְּהַצְּוֹן נְגִילָה כְּלָלָה כְּלָלָה דְּהַמְּלִינָן צְסָ (צְמִינִיס), וְלֹי"כְּ נְמָה כְּמִיכָּה צְיָוס לְצָיעָה. נְלִילָה דְּכוֹונָה שְׁכָמוֹת לְוָמָל נְנִין וְלִיְיָצָג מַמָּה שְׁכָמוֹת כְּלָוָן וְיִמְנָה הַלְּקִים שְׁלִיקָה שְׁאָמִים, וּמְזָה מַקְבָּס שְׁגָמִי צְסָ הַמְּהַמָּת עַל מְלָיִךְ דְּהַמְּלִינָן הָלָר בְּיָוָס רְמָזָן נְגִילָה, נְקִין מְלָר שְׁכָמוֹת הַמְּתָנָה שְׁמָמָה צְסָה כְּמִילָן צְגָמָה. שְׁיָוס סִיְיָו שְׁגָנוֹו כְּמִילָן צְגָמָה צְסָ.

וְהַגְּרָאָה עַד לְוָמָל, דְּהַמְּלָר שְׁגָלָה שְׁקָנָ"ס צְיָוס לְהַצְּוֹן גַּס סְוֹת סִיחָה מַמָּה,

כלוחה בכונת המדריך לגס ר' ירמיה היו מתחפּש ממנה, אבל שופרלה דזוכך צלה"ה יט זו צינה שלומד מני מדים, אבל צהלה צהין לריכת נקחת מזיתה لكن נתן רקנ"ה זה צינה ימלה, וכן מביב ויצן ט' וכו', ומ"ט ציון דהקד"ה נתן וזה צינה טה קודמת גדריס.

*

על בן יעוז איש את אביו ואת אמו ודברך באשותו וגנו. מדריך רצה פ"ה ס"י ט"מ (פ"טו ס"ט) ו"ל צס על קלחה ודצק זלהטמן, ר' יונה צס ר' אמוהל ונוה צגעלה נאניס טרלהטן פטור ואצני חייך מצוש צעולה צעלן, וכי נמנון קרלהטן לקבות צבעילה, סדה חורה צעהילה קונה צנוי נח צלה' כדת. וכמג צס סייפ"ט צלה' כלה ילהל, וכמג צס עד מהי דמנה קרלהטן פטול, היידי דמנה אצני חייך, ח"נ י"ל לכונת דכבר נצעלה מלחליס, וטינו דקלהמר זונה טסיון עומדת, וללה קמיין הטה טהיון עומדת, וולפ"ה קרלהטן פטול דלה' ידע צבעילה הלהל, ואצני חייך דקתיי הטעטל צעילה צביו עכ"ל. וקאה לי על פירושו, סדה צן נח חייך צוגג כמוש, וו"כ נמה קרלהטן פטול מה' חליו ידע, וליכה לדמיין זה להונן, הדריכת יומל כלום למועד טה, דקמס גויס מוויס, דמטענס קרויג למועד טה, דקמס גויס מוויס, דמטענס זה קי"ל (קדושים ע"ה). גוילת ימיות מעת צלה' צnis פקولات נלכונה, דמסתמא טימת מזונה בגויתן. וטפי ניחת לי לומר, לשיח גופה לאצטמעין דרלהטן פטול, מה"ג דטוקה דקמס גוי מונת, ומכ"ט צוח דקתיי חומה זונה מנטמע דכבר יה' עליה צס מופקרת, מ"מ מטענס חזקה זו יה' קטליען ללהטן עד דהיכה עכ"פ עד מה' מה' וכדין צן נח דנרג עכ"פ עד מה' מה'.

המלחכים מיד, וכי יכול לעמוד ע"י צלה' מカリ מפלל נקיומי ע"י צלה'.

*

וזהנה הרביעי הוא פרת. רס"י פירש צפה שצוג צכובם על צס מהן ילהל. יט לפ拉斯 ג"כ נלמוד מהי דהמלחין צכובם קנדול נ"ה (ע"ה) ודיינה קמל"ז, לדהמלחין כסם קנדול ממים לדהמו מפלת חסוך כלל מיםום צפועלים לדהמר לכ' יסודה חמר רצ' כל סנהרות נממש מצלב' נהורות וצלב' נהורות למינה מפלת עכ"ל. וזה לימד לנו סכמה טה פרת, שמננו יזהה'יס פצלב' נהורות טהolic' סכמה מקודס, וסדר כל מיםום יזהה'יס מני צלה'.

*

ויבן ט' הלקיס מה צלה' וגוי. מדריך רצה פ' י"מ ס"י ה', ויין ר' מה צלה', ר"ה צטס ר"י צן זמרה מהל ממן צה צינה [יומל] מן הלהיט, דמנין צמ' חמת עארה צנה וויס ה' נדריש נבדקין וכו' וצמינווק צן י"כ צנה וויס ה' נדריש נבדקין, ר' ירמיה צס רצ' צמוולן צר רצ' ימך חמר מה למלפין לריכת צל' הטה נהיות צמן צינה, דרכו צל' היט נהיות יוון נזוק ולומר צינה מני מדים עכ"ל.

וזהנה סייפ"ט מפרש צס מה למלפין סיינו שמלפין מינוק נמיוקת, דמיוק צן מה' עט' וויס ה', ומג עט' וויס ה', ומגוקת צמ' י"כ וויס ה', ונתן סמדריך טעם זה דצמינווק יט צינה ימלה צלומד מני מדים, וכן טולך סייפ"ט פירש לדילדיש טולך ויין לדרכו מהליינה. אבל נ'

שלמה

ממחלה שטימה חסמו כבל, וכיון דבגוי חין קידושיו קידושים, מסיכה דה נסakin ע"י חופה, לדולח מופת צלו חינו מעלה ותינו מועליך רף הוא היה קידושי מלאה, וכיון דכל חד למוד חינו קונה, מסכי מימי נחמר לדתניות ימד יטה קונה, ויה' פשוטה לאן מקלי נסוחה כלל בכני נח עד שנגעלה.

גם קsha לי על דברי קיפ"ת לרה נומל דנגמוד מודבק צהאמו גס נוכנה למופת, לגס זה מקלי חמת חיירו, ה"כ צהロקה נמי יהה מייג' כיוון לדיליה לית יהה דרשך ושים בעולת בעל נמען הרוקה, דה"כ ממועט נוכנה לחופה, וכיון שן ודאי.. מנ"ל דהロקה ה' מהופת, מקלי חמת חיירו, סה עיקר לחורה צהロקות ישרחן כו' ע"כ משות דשהן כלל וחן חמת עמייחך ה' מן שכך נזרע נטנהה (ויקרא י"ה כ), לדל' מניינו כו' חורה מהמת על הרוקות בנות ישלהן, ויה' צ"מ דהロקה נמי מקלי חמת חיירו, ומג"ל שמתה נמען הרוקה טפי מnocנהה למופת.

לבן נורה עיקר לדולח נס המדריך סבר דרשך ושיהם בעולת בעל דמייה ממועטין הרוקה, ונסוחות מייג' כיוון נגעלה, וכקיט בירושה הרוקה לעיקר דמיימת היונלאין להצמחיין לדל'ינו קונה בקידושים, וממייל ה' מכ"ז חמפניין לדל' משייח' חופה גדייאו, לדפי' ישלהן ה'ינו קונה רק גמר נישוחין עותה ע"י קידושי מהלה וכמ"ז ודוק.

*

וזיאמר ח' אל הנחש כי עשית זאת וגוי. לפיל"ט"י מכלן שמי מטאclin זוכומו

וזהנה כמו עוד סי"מ דנקהו לנו דין דצעילה שלם בכונסה קונה נון מת, מלכתח' (כלהאת' כ' נ') וסימ' בעולת בעל. ולכהולה נרהה זהה, דהמדריך הייל לנענמיה דק"ל לנוכנהה לחופה וכל נגעלה חייכ' בכני מת, כמ"ז קיפ"ת צס דמממעטין הרוקה דוקה, מודבק צהאמו וכל חמת חיירו, ותוקה לו' חמת חיירו והו', מטה"כ נוכנהה לחופה מקלי חמת חיירו, ויה' חייתר וסימ' בעולת בעל נמען על צכוננה, מטה"כ לפוס גמ' לדין צמאנדרין דף נ"ז ע"ז צס למליין ושימ' בעולת בעל חמת למיעוט נוכנהה למופת וכו', לית לנו' נומל צעולת נסוחה קונה. למינס דכרי קיפ"ת לה' נרהה לי, דהו' כתג כן על מה לדחמי המדריך ר' חיכו צס ר' יומן חומר נמי מת על נסוחות מייג' על סהロקות פועל, וע"ז כתג סי"מ כן דמלצונו מוכם דnocנהה למופת וכל נגעלה נמי חייכ', מלתני על הסוחות קיפ"ין, ויה' נמי נסוחות מקלי עכ"ל, ולפי דכרי קsha דליך יומן הדרתי יומן, דבאליה למליין צמלוותה לדין צמאנדרין צס כל' יומן למוקי בכריתתך על חמת לי' נידון צמנק לה'ייל נוכנהה למופת וכל נגעלה, לדיליה לית לנו' נכן קטלין דיניה דין צמנק.

לבן טפי נ"ל נומל לגס המדריך ס"ל לנוכנהה למופת פועל, וכיון דגוי ה'ינו קונה נוכנהה וקידושין ה' מייקרי נסוחות עד שנגעלה, וסצמפניין כבל מלטנה הרוקה פטולה צ"מ דקידושין ה'ינו קונה כמו ישלהן, וכיון שן ודאי גס חופה ה' מאני, לדפי' ישלהן קי"ל (קידושין ס'; ועיין מהע"ז סי' כ"ז מעף 3) למופת ה'ינו קונה רק מופת נישוחין עותה ע"י קידושים

בנין

בראשית

שְׁלֹמֶה

מאת'כ גנחא צלע נטנו כלע צלע נקייה מהי
קדמי אמיס פטור ממנה טענה זו, ועיין
במידות הלווא צלי נזק הילרכמי.

כל מסitem, שאלנו מהו נמה עכיתם ומה סיה לו
לפצעיך דברי לך ולדרי כתלמי מ' שומעין
על'ך. ודצליו נקומות מט'ך לכאן ולהן דג'ט
(עמ' 6).

בזעפת אפיק תאכל לחם. י"ל לרמו בקהל נמס
ו' מורה כמו שליטה מואל' (מגילה י"ג).
לכו נאמנו בלםמי (משלי י' ט'), ורמו שכתוב
שע"י מטה מס ארליךן שטולט טיל"ר
לדורות, וע"י יגיעה במורה מקתך ממינו כמו
טהרתו מואל' (סוכה י"ב): מס פגע לך מנול' זה
מנתקתו נתקהל'ך.

אם גם קפה לי דהה קייל' ריס פ' בכוון (כ'ק נ"ו). הסוכן עלי סקל פטור מלוי הדרס ומיעץ צידי סמים, ומוקי ליה רק' סקלamas זאוכן עלי סקל זאנטיל מפלו, וממו לימי זדייני סמים נמי לנו למייעץ לדזרי פלט ודזרי הסתלמייד מי זומען קמ"ל, חלמה טעננה לדזרי מי זומען לנו נפער מעונש צידי סמים, וחו"כ זכלון דנטש היא עונטו צידי סמים לנו כי נפער זחהי טעננה, וממיין לנו סלהן מספקין זאוכומו כל מסתם. אזו מלהמי קוטה זו זאנ"ך סי' לא"ב זמו"מ (מק"ג), ולזה להוציא מוש כדזרי צו"ע סס דוקה זוכן עלי סקל מייעץ זדייני סמים, אבל פימה זדריס פטור מה מליניים.

ויזהו נס צן מהמת טנה. כתוב כת"י ה'מל רבי יוחנן כל סדרות הטליהו למטה טנה זהה מהמת מהה וכו' עד כדי אלו יהל יפה שגדול שצנינו להו לעונתן לפני השמץ' לכמיה כי קאנער צן מהה טנה ימות להו לעונת העמד ווון לפני ממן מולה עכ"ל. קאטה לי דאה כל שעולס יאטפו, וכי אלו טה טבש צלט טה צן מהה טנה ווילפ"ה גענטקו גטמאלו.

אבל לפען"ד נלהה לדין לריה, מהלך סכנתו
מום' גמגדרין בס ספקתו ה"כ כל
מקית יפנור עבומו בטענה זו, וממליגיס דוקה
נמה שלה ננטוו שלג להקמת ולג נונח הלה נפי
צחות מקלה על ידו, הצע מקית ננטוו שלג
להקמת נמיה כטמיית עווד ערכ"ל. ומעמש
מיוטב נמי קוצי זו, דולדוי מהר מיעץ צדיי
שםיס הכל עזירות סקנית לחייבו, להה מזווה
שלג להקמת לחבייו על כל עזריות בטulos, הלה
צחים מלה"ז מיעץ מימה, דכה הן מזווה הפי'
על מזווה סוכם מוכית, ומכל"ש שלג להקמת,
ולכן ספיר י"ל מה ר' צפירה צדוריים עידי סקל
חייב צדיי סמיס ונלה מני טענה זו לפונרו.

וְאָפֶשֶׁר לוּמֵר שַׂרְטִי ז"ל כֹּמֹכְבָּעַל פְּקָדָה קָזָן
כָּל פְּסָר דָּה לְפָנֵי, כָּל מִקּוֹס שְׁהָמָה
מוֹגָה זְנוּת וְעַמְּתָה הַנְּדָרוֹלָמוֹמִיקָה זְהָה נְעוֹלָם
וְסְוּלָגָת טּוֹבִים וּרְעוּאָס עַכְ"ל, וּלְהַיָּמִי נְסַפְּתִי
חַכְמִים שְׁכָתָג נְסָס לְזָקָן טּוֹב שְׁלָבוֹנוֹ לוּמָר
טוֹבִים כָּס הַקְּמִינִיס דָּלָה מְנָהָה, וְלְפִי מְ"בָ"ז י"ל
כָּלָל וְהָס הַיּוֹ חֲוֹתָן שָׁפִי פְּחוֹת צָנָן מְהָה שָׁנָה.
וְאַלְפָה צְנִי נָמָה שִׁיא שְׁקַבְ"ס מְהִיא חֲוֹתָן דְּוָרָךְ
קוֹיָס עַוְלָם, וְסָזָמָת נָמָה קִיא מְגַנֵּן עַלְיָאָס.